

Nieuwsbrief

The Children of Hope Home, Baby Rescue Centre *De kinderen van Hope Home, maart 2009*

Sarah Supu.

Age 5 months old. Background: born of a teenage girl who died two days after retained placate. She has a grandmother who was very angry that the teenage daughter got pregnant at the age of 16 . Sarah is brought to Hope Home by the grandfather of the teenage girl when she was five days old. She almost died of pneumonia in jan. we had o rush her to the best hospital Ahgakan Kisumu where she was in the ICU for 3 days.

5 maand oud. Achtergrond: geboren uit een tienerzwangerschap; de jonge moeder (16) stierf tengevolge van problemen met de nageboorte. Ze heeft een grootmoeder die heel boos was omwille van de zwangerschap. Sarah werd naar Hope Home gebracht door de grootvader van het tienermeisje, ze was toen vijf dagen oud. In januari dreigde ze te sterven van longontsteking. Ze werd met spoed naar het beste ziekenhuis gebracht, het Agha Kan in Kisumu. Ze verbleef er gedurende 3 dagen op intensive care.

Fibi Gilie. She is one of the triplets. The first one died two days after arrival at Hope Home, the other one whom I believe was Fibi died in December of breathing complications, but the house mothers believe that it was Gili who died so we have finally all agreed that she be called Fibi Gili. Age: 5 months.

Fibi Gilie is één van de drieling. De eerste stierf twee dagen na aankomst in Hope Home, de andere, waarvan ik geloof dat het Fibi was stierf in december aan ademhalingsmoeilijkheden, maar de verzorgsters denken dat het Gili was, die stierf. Samen hebben we dan maar beslist dat de overlevende van de drieling Fibi Gili is. Leeftijd: 5 maanden

Lizy Nicole: Lizy joined Hope Home in 2007 jan. Her mother had died a month earlier from rift valley fever. She has a jobless father who promised to leave her with us for a while when he went to look for work in Nairobi. Later on called me to tell me he was in jail and would soon come for lizy when released. Lizy has not seen her father since then. She was one year old when she came. She had a strange chest congestion problem which ended with time. Her village is in the neighbourhood
Age: 3 years Old

*Lizy kwam naar Hope Home in januari 2007. Haar moeder stierf de maand ervoor aan Rift Valley koorts. Haar vader is werkloos. Hij zou werk zoeken in Nairobi en haar dan terug ophalen. Hij belde om te vertellen dat hij in de gevangenis was en Lizy zou ophalen wanneer hij de gevangenis mocht verlaten. Lizy heeft haar vader niet meer gezien. Ze had spijsverteringsproblemen, die uiteindelijk opgelost zijn. Zij komt uit een dorp in de buurt.
Leeftijd: 3 jaar*

Mishele: she was brought by a very old grandmother who has lost five sons and three daughters to hiv aids. She is sad looking and she tells her story with tears in her eyes how life was once good when her children were alive. She all she needed. She now had nothing left but 12 orphans to care for at her seventies. Mishell was the last born of her mother, among six others. She was two months old when she came in may 2007.

Mishele is door haar zeer oude grootmoeder bij ons gebracht. De grootmoeder verloor vijf zonen en drie dochters aan HIV-AIDS. Ze was inriest en vertelde haar verhaal met tranen in de ogen, over hoe het ooit zo goed was toen haar kinderen nog in leven waren. Nu bleef ze als

70-jarige over met 12 kleinkinderen, die weesjes zijn. Mishel is haar jongste kleinkind. Haar moeder had zes kinderen. Ze was 2 maanden oud toen ze in Hope Home aankwam.

Lieselot : her mother died immediately after giving birth. She was born out of an inheritance marriage after the husband died five years before. They are three in the family. Liese is a name of one very nice volunteer lady who was present when she arrived. She helped take care of the baby who was barely one kilo. She had come out premature at six months. The Belgian lady, Liese lot had never seen anything like that, she kept asking me if the baby would survive and I kept telling her she would, in a few weeks the baby was bigger and bigger and nicer and beautiful. She weighed her in her hands every morning and fed her in between her school . she has a grandmother and an uncle whom we hope will take her back in future. She is also 5 months old.

Haar moeder stierf onmiddellijk na de geboorte. Ze is geboren uit een traditioneel erfhuwelijk nadat de echtgenoot vijf jaar voordien gestorven was. Lieselot maakt deel uit van een gezin met 3 kinderen. Liese is de naam van een heel lieve vrijwilligster, die in Kabondo was toen het kindje aankwam. Ze hielp zorg dragen voor de baby, die amper 1 kg woog. Het baby'tje was prematuur, geboren op 6 maanden. De Belgische Lieselot had dit nog nooit eerder gezien. Ze vroeg of het kind kon overleven. Ik vertelde haar dat het mogelijk was en het werd waar: de baby nam gewicht en werd groter, mooier, schattig. Lieselot wiegde het kind 's morgens, gaf het eten tussen de school door.

Ze heeft een grootmoeder en een oom. We hopen dan ook dat zij naar haar familie zal kunnen terugkeren. Ze is 5 maand oud.

Elsi. She lost her mother when she was two weeks old of hiv aids. She has a brother and a sister who is 9 and 7 years old respectively. She is also from around the village. Her old grandmother is the one caring for the other two children. They like their little sister so they come to visit with their grandma. Elsi doesn't know yet who they are because she is now one year and half. She is negative of hiv, which was a great relief to us.

Ze verloor haar moeder tengevolge van HIV toen ze nog geen twee weken oud was. Ze heeft een broer en een zus, 9 en 7 jaar. Ze komt uit de buurt. Haar oude grootmoeder zorgt voor de twee andere kinderen. Ze houden van hun zusje en komen haar vaak bezoeken met de grootmoeder. Elsi beseft nog allemaal niet goed. Ze is nu één jaar en een half. Ze is niet positief getest op HIV. Dat was een hele geruststelling.

Emilly. Her mother died when she was two months old. She was brought to us by a drunkard father, in torn cloths. He is not allowed to come to see Emily when he is drunk. We talked to him to go organise himself so he can soon take Emily back, its now six months since we last saw him. There are four other children suffering under his crudeness. Grandparents are dead. She is two years and half. She took long before talking but when she started, she says. She is clean of hiv.

Haar moeder stierf toen ze 2 maanden oud was. Haar dronken vader, in lompen gekleed, bracht haar. We laten hem niet toe Emilly te bezoeken wanneer hij dronken is. We hadden met hem gesprekken over hoe hij het kon aanpakken om zichzelf beter te organiseren zodat hij Emilly zou kunnen terugnemen. Sindsdien is hij niet meer geweest. Vier andere kinderen lijden onder zijn gewelddadigheid. De grootouders zijn gestorven.

Ze is nu 2 jaar en een half. Het duurde lang voor ze begon te praten. Ze is niet besmet met HIV.

Camilla: Camilla was described by her Luhya family as a taboo child; she was born from a man of the same clan or family. Such children are killed or thrown away to institutions. We knew about her fate from a social worker who had sent them back because she had no where to place the child. All children's homes were full at that period, so she is the only child coming from a distance, I could not rest when I thought she would end up dead in some forest when we had space at Hope Home. She was born in the night and we found her when she was eight hours old. Her mother was 15 years of age. Tradition does not allow her to see her child again she was not allowed to touch it or see it. I gave her our contact but she did not take it. Her records are in the children's office at Vihiga, Kakamega. The official handing over. We named her ourselves. Kamila is a Swahili word for tradition so we thought the name Camilla was very relevant and not directly meaning her situation but in our minds a reminder or fate and tradition.

Camilla werd door haar familie beschouwd als een behekst kind; haar ouders behoren tot dezelfde clan/familie. Deze kinderen worden gedood of afgestaan aan een instelling. Een maatschappelijk werker had ons over het kind verteld en we kenden haar lot. Het kind kon nergens terecht. Ze is het enige kind dat van ver weg afkomstig is. Ik wilde niet dat het haar lot was achtergelaten te worden in een bos. Er was nog plaats in Hope Home. Ze is 's nachts geboren en we hebben haar opgepikt op het ogenblik dat ze amper 8u oud was. Haar moeder was 15 jaar. Volgens de traditie mocht zij haar kind niet zien; ze mocht het niet aanraken. Ik gaf haar ons adres, maar ze contacteerde ons niet. Haar gegevens zijn bekend bij de jeugddienst in Vihiga, Kakamega. Het kind werd ons officieel overgedragen. We gaven haar zelf een naam: Camilla betekent in het Swahili "traditie". In die zin is het een betekenisvolle naam, die haar toch niet stigmatiseert.

Basil. His mother committed suicide one month after giving birth to basil. She hanged her self. she could not accept her status. He has two sisters and an old grandmother. Basil was denied the nevirapine prophylaxis by the mother because she believed he would die anyway. Luckily basil is hiv negative and is growing very well. Now he is two and half years old now. His grandma has asked us to let her take him despite her poverty. A social worker will follow up and advice on the way forward. He's a lovely boy who likes to eat a lot

Zijn moeder pleegde zelfmoord één maand na de geboorte. Ze hing zich op omdat ze het niet aankon om met HIV te leven. Hij heeft twee zussen en een oude grootmoeder. Aanvankelijk kreeg hij geen medicatie van zijn moeder omdat ze dacht dat hij toch zou sterven. Gelukkig is Basil HIV- negatief en hij groeit goed op. Hij is 2 en een half jaar oud. Zijn grootmoeder heeft –ondanks haar armoede- gevraagd of hij bij haar terug mag komen. Een maatschappelijk werker opvolgen hoe dit loopt en advies geven. Hij is een schattig kereltje en eet graag veel.

Jane. She was the first premature baby we handled. She too like Liese was one and half kilograms . Her mother died of HIV luckily before she died she had a miscarriage, the baby was alive though too small. She too was released from the hospital with the dead mother. Her grandmother took care of her for five days before they found help from Hope Home. Janes father was there but confused about the death and the hiv that affected his family. Later on as he continued to visit his baby, he met one of the house mothers, Jackline. Hes now married to Jackline and they are getting ready to receive Jane back. She is clean of HIV and she is a very nice little girl of two years old.

Jane was de eerste vroeggeboren baby, die we in Hope Home opnamen. Ze woog –zoals Liese- maar 1,5 kg. Haar moeder stierf tengevolge van HIV maar had nog een miskraam. De baby overleefde de geboorte maar was te klein. De baby werd met de overleden moeder door het ziekenhuis aan de familie overgedragen. De grootmoeder droeg zorg voor haar gedurende

vijf dagen tot ze bij Hope Home belandde. De vader was erbij, teneergeslagen door zoveel tegenslag. Hij bleef Hope Home bezoeken. Hij ontmoette Jackline, een van de huismoeders. Hij is met haar gehuwd en nu bereiden ze zich voor om Jane terug bij hen te nemen. Ze is niet positief en is een lief klein meisje van 2 jaar oud.

Joseph. He was brought to us by a very old grandmother. He was already one year so we declined to take him but the old lady was insisting so we went to her home to see what type of life she had, all her sons died and left her with five children. The children were looking for food and doing everything. It was a desperate situation. Joseph was then admitted so that he could improve his health. He was malnourished, so we agreed to return him as soon as he got better. Joseph was lost for months. He missed his grandmother too much and I felt confused. We asked the grandma to keep him so that we could help him when he's with her but she found it difficult for her. It took Joseph over six months to feel at home. He was scared of everything. His bed was too big for him, everything was different. He's the only child that we realised had problems adapting. For this reason we insist on helping toddlers and giving support to bigger babies at their homes. He's now three years old.

Joseph is bij ons gebracht door een zeer oude grootmoeder. Hij was al een jaar oud. Aanvankelijk lieten we hem niet toe. Omdat de oude vrouw bleef aandringen beslisten we om bij haar thuis te gaan zien wat haar leefsituatie was. Al haar zonen waren gestorven. Ze bleef over met vijf kinderen. De kinderen liepen maar rond op zoek naar voedsel. Het was een hopeloze situatie. Om die reden namen we Joseph op, zodat hij minstens niet meer ondervoed zou zijn. Daarna zouden we hem terugbrengen. Joseph voelde zich maanden verloren. Hij miste zijn grootmoeder zozeer en ik twijfelde of het voor hem de goede keuze was. Om die reden stelden we voor dat hij terug zou gaan en om hem bij haar te helpen, maar zij vond dat te moeilijk. Joseph heeft zes maanden aanpassingsproblemen gehad vooraleer zich thuis te voelen. Hij was het enige kind waarmee we dit ervaren hebben. Om die reden proberen we kleuters te helpen in hun thuissituatie. Nu is hij 3 jaar oud.

Monica. Oh, sweet Monica! She is the baby of whom Hope Home has realized its objectives towards saving lives. When she came she was eight months old and was only barely two kgs. I was shocked when I came from Kisumu to pick up Brigit, a volunteer from Belgium who would be later an angel of Monica's survival. She stayed with her in hospital for days, she watched her all night, she made her smile in three days, she got busy with her for two months. By the time Brigit was leaving Monica was a bouncing baby, though HIV positive, she soon started taking ARVs. Today she is the loveliest child at Hope Home, always in good spirits and very much loved by everyone. She has a very old grandmother who visits her several times. And two sisters and a brother. She is the most visited child at Hope Home. Brigit too has never forgotten to send her birthday cards, and following her development very closely. She goes to school and she likes it very much.

Oh, de lieve Monica! Zij is de baby, waarmee we beseften hoe belangrijk Hope Home kan zijn om mensenlevens te redden. Bij haar komst was ze 8 maanden oud, maar woog amper 2kg. Ik was geschokt toen ik in Kisumu Brigit oppikte, een Belgische vrijwilligster, die zich ontplooidde tot haar bewaarengel en voor het overleven van Monica zorgde. Brigit bleef bij haar in het ziekenhuis gedurende meerdere dagen, waakte over haar 's nachts en bracht haar na drie dagen al aan het lachen. Gedurende 2 maanden droeg zij zorg voor haar. Bij het afscheid met Brigit was Monica al een gezonde baby, maar HIV positief. Er werd gestart met ARV's. Nu is ze het liefste kind van Hope Home, altijd goed gezind en graag gezien. Haar oude grootmoeder komt nu en dan op bezoek. Ze heeft ook 2 zussen en een broer en van alle kinderen van Hope Home, krijgt zij het meest bezoek. Brigit heeft nooit vergeten om haar een

verjaardagskaartje te sturen en om regelmatig naar haar gezondheidstoestand te informeren. Ze loopt intussen school en doet dat met plezier.

Paul en Fredrick. Paul is the last born, he follows Fredrick. His mother died two days after delivery and then he was brought to us. His official father had died earlier; he was born from an inheritor. They have a sister who was living with their grandfather, but after their grandfather was killed during the political clashes, now she lives with an uncle. They had a house but this was demolished by the brother of their father, who finds the two boys a threat to the family land...the grandfather had always warned us to be careful with people who would visit the two children.

When we were on our routine visits to the homes where our children come from, we found out that Fredrick was full of jiggers and was malnourished. We decided to admit him in the home to improve his health and care even though he was three years old. He is now the eldest child at Hope Home. He will be placed back with the uncle who lives now with his sister. I don't think Fredrick understands that Paul is his brother. We try to explain to the children who are related but it's not easy when they have their friends whom they feel more close to. He is now five years old.

Paul is de jongste in een gezin, hij volgt op Fredrick. Zijn moeder stierf twee dagen na de bevalling, waarna hij bij ons werd gebracht. Zijn wettelijke vader stierf reeds vroeger. De vader van Paul erfde de moeder. De jongens hebben een zus en ze leefden samen met de grootvader. Die grootvader werd vermoord tijdens de politieke onlusten; de zus wordt nu opgevangen door een oom. Het huis van de kinderen werd door de broer van hun vader vernield omdat de kinderen een bedreiging zijn voor zijn erfrechten. De grootvader vroeg ons bedachtzaam te zijn als we bezoek toelaten bij .

Tijdens ons routine bezoek aan de families vanwaar onze kinderen komen, ontdekten we dat ook Fredrick onder de vlooiën zat en slecht gevoed was. Daarom beslisten we hem op te nemen om hem te verzorgen alhoewel hij 3 jaar oud was. Hij is nu de oudste in Hope Home. Hij zal teruggaan naar de oom, bij wie ook zijn zus verblijft.

Ik geloof dat Fredrick niet snapt dat Paul zijn kleine broertje is. We proberen het uit te leggen met wie ze verwant zijn, maar het is moeilijk als ze vriendjes hebben tot wie ze zich meer aangetrokken voelen. Nu is hij 5 jaar.

Wisley. He was brought by a very ill aunt who carried alongside her twin babies of five months old and another of two years and a girl of five who carried the one of two years old. The five children were all very malnourished including the aunt of Wesley who was in stage four of HIV. It was so sad to watch the group before she told her story. Because wisely was the orphan who had no mother nor father, we took him in. I had a long talk with the lady to take medicines and join support groups in her area. We agreed that we would take care for Wesley for three months to gain health and then she would have to come back for him. Its now a year and we haven't heard from her. May be she died...the social worker will find out. He was two years old when he came but he looked like five months. Now he is three but walking is still not swift like for Nick who is one year four months.

Wisley werd bij ons gebracht door een zieke tante, die haar tweeling droeg van 5 maanden oud. Bij haar was een meisje van 5 jaar, dat Wisley droeg. Ze waren allen ondervoed; de tante was in stadium 4 van HIV. Het was zielig om hen zo te zien. Wisley had noch vader noch moeder en we namen hem op. Ik had een lang gesprek met de tante en overtuigde haar om medicatie te nemen en zich aan te sluiten bij een groep in de omgeving. We gingen akkoord om Wesley voor een periode van 3 maanden op te nemen om aan te sterken, waarna zij hem zou kunnen komen ophalen. Het voorbije jaar hebben we helaas niets meer van haar vernomen. Misschien is ze gestorven, de maatschappelijk werker zal het uitzoeken. Wesley

was 2 jaar oud toen hij aankwam, maar hij leek maar 5 maanden oud. Nu is hij 3 jaar en stappen is voor hem nog steeds moeilijk; hij doet het amper zo vlot als Nick die. een jaar en vier maanden is.

Gina and Ambasa John. Gina is the last born after Ambasa. We went shopping in Oyugis and then were surprised to spot a woman crying outside the gates of the hospital. A man was standing next to her. The watchman was shouting at them that they should go very far from the hospital grounds. We stopped to find out the problem. They told the story of Gina's mother who died two or four days before and they tried to bring the child to ask the hospital to take care of her because her mom is dead, that was not possible so they were stranded with the hungry baby. Flies were all over the baby, when we opened, it was the navel that was infected. I could not resist, taking the baby immediately. When we arrived at Hope Home, the dogs were running up and about looking for the rotting meat. We cleaned her, changed her and rushed to the hospital. The following day we had a guest, Mr Lou, Marleen Temmerman's husband. The baby still kept the foul smell. I explained the situation. If he could, he thought of an emergency service to send some flying doctors to rush the baby to the hospital. She may not survive he said. But in another two days the infection was over and Gina survived. She has had no medical problems at all. She started walking at eight months and talking at one year. She is one of the smartest children we have. Like with Fredrick we went to look at where Gina comes from and we found Ambasa, a protruding belly, severely malnourished, he held an empty cup on his hands. He had not been washed for weeks, he had lost all hair. The house had only half of the roof intact. I could not stop crying. They have land to cultivate but it was all rented out when Gina's mom was ill. Her father, a professional inheritor was always with other women. He came and found us. He asked if we could help him by taking Ambasa too. We had made our minds already so we left one brother who was about ten years old. The father often comes to see them. He is now married to another woman and wishes to take Ambasa back. In the beginning in Oyugis, it was said that he had died. There are more resurrections we see on the father's side as the kids get bigger.

Gina en Ambasa John. Gina is de jongste van de twee. Bij het boodschappen doen in Oyugis viel ons een vrouw op die aan de poort van het ziekenhuis zat te wenen. Naast haar stond een man. De bewaker maande hen aan het terrein te verlaten. We beslisten te gaan luisteren wat het probleem was. Zij vertelden ons het verhaal van de moeder van Gina, die 2 dagen geleden gestorven was. Zij brachten het kind naar het ziekenhuis om te zien of het opgenomen kon worden. Dit was niet mogelijk en nu zagen ze geen uitweg meer voor het uitgehongerde kind. Het kind zat onder de vliegen omdat de navel ontstoken was. Om die reden nam ik de baby onmiddellijk mee. Bij onze aankomst dachten ook de honden dat we rauw vlees bij hadden. We zuiverden de wonde, verzorgden haar en trokken ermee naar het ziekenhuis. De volgende dag hadden we Lou, de echtgenoot van Dr. Marleen Temmerman te gast. Het kindje verspreidde nog altijd een vreemde geur en ik legde haar toestand uit. Was hij in de mogelijkheid geweest, hij zou de spoed van de "flying doctors" oproepen hebben om het kind naar het ziekenhuis te brengen omdat hij dacht dat het kind het niet zou halen. Maar na 2 dagen was de ontsteking genezen en Gina overleefde. Ze heeft geen gezondheidsproblemen meer. Op 8 maanden zette ze haar eerste stapjes en op de leeftijd van één jaar sprak ze haar eerste woordjes. Ze is een van de slimste kinderen. Zoals bij Frederick, bezochten we haar geboorteplek, waar we Ambasa aantroffen met een gezwollen buikje, zwaar ondervoed. Hij hield een lege beker in zijn hand. Sinds weken was hij niet gewassen, hij verloor al zijn haar. Het huis waarin ze woonden had maar een half dak. Ik weende bij zo'n toestanden. De familie bezat land, maar had dit allemaal afgestaan tijdens de ziekte van de moeder. De vader, als professionele erfgenaam en zuiveraar, verbleef steeds bij andere vrouwen. Hij kwam en ontmoette ons. Hij vroeg of we ook Ambasa konden opnemen. We hadden dit al uitgemaakt en

lieten een broer van ongeveer 10 jaar achter.. De vader kwam dikwijls op bezoek. Hij is nu samen met een andere vrouw en ze willen Ambasa terug bij hen nemen. Aanvankelijk werd in Oyugis gezegd dat Ambasa was gestorven. Er is al meermaals een verrijzenis meegemaakt in het gezelschap van vaders, als kinderen een beetje ouder worden.

Tremor Aluoch. Aluoch was the third child to be admitted. She was severely malnourished and retarded growth. She was three years old but was only able to sit. She was too young for her age. Her mother is alive but she has epilepsy since she was a young girl, over . she has also a father but very old and poor. Aluochs mother often forgot her in market places or in the bush when looking for firewood or near the river when she went to look for firewood. The disease has damaged her brain. Aluoch miraculously survived many odds till her chance came, that's when Hope Home started. She has never been hungry, afraid or lonely again. She grew very well and now she is a sweet little girl. She likes to go to school. She is very kind and always smiling. Now she is the eldest child at Hope home.

Aluoch was het derde kind, dat we opnamen. Ze was ondervoed en haar groei was vertraagd. Ze was al drie jaar oud, maar kon amper zitten. Haar moeder leeft, maar heeft epilepsie al van tijdens haar jeugd. Ze had ook een vader, zeer oud en arm. Aluoch's moeder vergat haar dikwijls op de markt, onderweg terwijl ze hout aan het sprokkelen was tussen de struiken of bij de rivier. Haar ziekte heeft haar hersenen aangetast. Aluoch overleefde dit allemaal. Er kwam voor haar vooruitzicht toen Hope Home opstartte. Sindsdien is ze nooit meer hongerig, bang of alleen. Ze is flink gegroeid en een lief meisje. Ze gaat graag naar school. Ze is goedlachs en altijd welgezind. Ze is nu het oudste kind in Hope Home

Joseph Otieno. Two young men arrived very early in the morning. I was awaken by strange coughs. When I came out to look ,it was a very thin ill boy of about one year old. They told me the mother had died six months before and that the baby had been ill all along so they were no longer able to care for him. They were teenagers and school going brothers who cared for him in turns I was very concerned because I could see the child had TBC and that he had been coughing for several months. I then sent them to go back to the hospital where the mother used to go with him to get some references. That how the two young men disappeared to date. Mama Margaret had to go and find out the where the baby came from. The mother and father are dead. He was put on treatment and responded very well. I had to put him in my house to seclude him for some time so the other kids are not infected. Now he is walking and its like he doesn't believe he can walk. He is so exited.

Hij werd door twee jonge mannen gebracht in de vroege morgen. Ik werd wakker gemaakt door een vreemde hoest. Toen ik buiten kwam, zag ik een heel tengere zieke jongen van ongeveer een jaar oud. Er werd verteld dat zijn moeder gestorven was zes maanden geleden en dat het kind altijd maar ziek was. De jongens waren schoolgaande tieners, zijn broers, die zorg voor het kind moesten dragen en het niet meer aankonden. Ik was bezorgd omdat ik zak dat het kind TBC had en dat hij al maanden hoestte. Ik vroeg hen naar het ziekenhuis te gaan, waar hun moeder geweest was, om meer gegevens te kennen over het kind. Maar de jongens verdwenen. Mama Margaret heeft dan voor ons uitgezocht waar de baby vandaan kwam. De vader en moeder waren gestorven. Wij gaven hem de nodige medicatie en hij reageerde daar goed op. Gedurende een zekere tijd verbleef het kind bij mij om de anderen niet te besmetten. Nu leert hij lopen en het is alsof hijzelf niet kan geloven dat hij het kan. Hij is ze opgewonden daarover.

Frans and François. Frans is the first twin followed by François. They were brought to us only two or three hours after delivery. Their mother died immediately after giving birth. These were the very first new born babies handled at hope home. It was like work just began.

They were well received the same week Gina was also brought. They both grew fast and well without complications. We were told that the father was dead but now we begin to hear that he is a live but a drunkard. Frans is quick and lovely, more extrovert than François. He was also fast in developing his speech and movement. He's bold and curious unlike François. He's more social than most of the children at Hope home. We named them after two of our friends from Belgium

Frans is de oudste, gevolgd door François. Ze zijn een tweeling die naar ons werd gebracht amper 2 tot 3 uur na de bevalling. Hun moeder stierf onmiddellijk na de geboorte. Ze waren de eerste pasgeborenen in Hope Home. Het was alsof het werk pas begon. Gina werd ons ook gebracht in dezelfde week. De tweeling groeide zonder veel moeilijkheden op. Er was ons verteld dat de vader gestorven was. Nu vernemen we dat hij leeft als een dronkaard. Frans is vlot en lief, meer extravert dan François. Hij ontwikkelt zijn spraak en motoriek goed. Hij is stoutmoedig en nieuwsgierig, veel meer dan François. Hij is ook socialer dan de meeste kinderen van Hope Home. De tweeling werd genoemd naar 2 van mijn vrienden uit België.

Newton was the second child to be admitted at hope home. He was one year old but one would have thought he was three months old. He too was in bad shape. He was very thin and ill. His mother had died. His father is alive but irresponsible so his old grandparents took care of him, but with very little to eat. No one has ever visited him since then. Not even his own father. He has grown well and strong. He's still slim but that's a family trait. Hes a bit spoilt but a nice boy

Newton was het tweede kind dat in Hope Home werd opgenomen. Hij was toen een jaar oud maar zag er maar drie maanden uit. Zijn toestand was slecht. Hij was mager en ziek. Zijn moeder was gestorven. Zijn vader leeft maar neemt geen verantwoordelijkheid op. De grootouders zorgden ervoor met weinig middelen. Niemand komt hem hier bezoeken. Ook zijn vader niet. Hij is een flinke en sterke jongen geworden sindsdien. Hij is tenger maar dat is een familietrek. Hij gedraagt zich soms een beetje verwend, maar hij is een lieve jongen.

Agrey Odhiambo. This was the last one that came in Feb 2009. He was born of a young girl who died after delivery. He was brought to hope home when he was two weeks old. Already they fed him on porridge, which caused bad infection in his digestion system. He was already ill when he came. He could not hold any food in so he died two weeks later.

Agrey kwam bij ons in februari 2009. Zijn moeder was een jong meisje, dat stierf bij de bevalling. Hij werd naar ons gebracht twee weken later. Hij werd toen al gevoed met "porridge" (soort meelpap). Dit bezorgde hem spijsverteringsproblemen. Toen hij aankwam was hij ziek. Hij kon geen voedsel meer inhouden en stierf twee weken later.

Nick and Serge. Serge came when he was one month old. He too was very thin. He has lost both parents. His mother died immediately after delivery and did not see her baby. He is now a well built boy and very healthy. He likes to eat so we have to stop him. Nick and serge get well along. Nick is very fast in everything. He is one and half years younger than Serge but he speaks more clearly and he moves much faster. He stated walking at seven months. Now he's one and half years and he goes to baby class, and before he sleeps he sings " Raw ,row, row your boat, gentle down the stream.....We are glad to have them in our house to give them the experience every child loves, of having a mama and Papa. Boniface and I ,love children so much. This is our small family and Hope home is our big family.

Serge kwam bij ons op de leeftijd van een maand. Hij was zeer tenger. Hij verloor beide ouders. Zijn moeder heeft hem zelfs nooit gezien. Ze stierf toen ze beviel. Nu is hij rond en gezond. Hij houdt van goed eten, hij moet in de gaten gehouden worden! Nick en Serge

schieten goed met elkaar op. Nick leert zeer snel. Hij is anderhalf jaar jonger dan Serge maar hij spreekt duidelijker en zijn motoriek is beter. Hij begon te lopen op de leeftijd van zeven maanden. Nu is hij anderhalf jaar oud en gaat naar de baby-klas. Voor hij gaat slapen zingt hij “row, row, row the boat, gently down the stream,...” We zijn zo blij om deze jongens bij ons in huis te hebben en hen het gevoel te geven, waar elk kind van houdt: “een papa en een mama te hebben”. Boniface en ik houden zoveel van kinderen. Thuis is het kleine gezin, Hope Home is onze familie.

Achieng
Maart 2009